

blev godkendt på det førnævnte NATO-topmøde.

Udvalget har med baggrund i de opfordringer, der er indeholdt i beslutningsforslaget, besluttet at drage konklusioner vedrørende indgåelse af en START-aftale, et totalt forbud mod kemiske våben, et fuldstændigt stop for atomprøvesprængninger og vedrørende de kortrækkende taktiske atomvåben i Europa.

På dette grundlag ønsker et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis medlemmer) at udtale følgende:

1. Indgåelse af en START-aftale

De bilaterale forhandlinger mellem USA og Sovjetunionen om en begrænsning af de strategiske atomvåben (START) har været i gang siden 1985. Fra oktober 1986 har der været enighed om en halvering af de strategiske atomvåben til lige lofter på 1.600 fremføringsmidler og 6.000 spræghoveder med passende undergrænser. I det sidste års tid er der opnået enighed om væsentlige detaljer, og der er håb om yderligere fremskridt, når forhandlingerne genoptages efter pausen i forbindelse med præsidentskiftet i USA.

Det er flertallets opfattelse, at en aftale om de strategiske atomvåben vil være en væsentlig tilidsskabende foranstaltning, som kan fastholde og forstærke det positive klima mellem Øst og Vest. En START-aftale vil begrænse atomvåbenkapløbet, den vil stabilisere den allerede indgåede INF-aftale om landbaserede mellemdistanceatomvåben, og den vil være befordrende for andre bilaterale og multilaterale forhandlinger om våbenkontrol og nedrustning.

Det er endvidere flertallets opfattelse, at en START-aftale vil skabe de bedste forudsætninger for opnåelse af strategisk stabilitet på et styrkeniveau, der er betydeligt lavere end det nuværende. Det er således af stor betydning, at det er de mest usikkerhedsskabende og destabiliserende våbentyper, som først og fremmest bliver fjernet som led i en aftale.

Flertallet finder det vigtigt, at der i en aftale om de strategiske atomvåben tages hul på de problemer, der knytter sig til de sø- og flybase-rede atommissiler, idet der her er tale om problemer, der direkte berører det nordiske område. Flertallet har i den forbindelse noteret sig, at en skærpelse af det strategiske konkurrence-

forhold mellem USA og Sovjetunionen kan føre til, at den strategiske betydning af nordområderne øges, hvis der lægges forøget vægt på de søbaserede atommissiler. En nedbringelse af antallet af strategiske atomvåben vil derfor efter flertallets opfattelse kunne medvirke til at sikre en lavspændingsstatus i Norden.

Flertallet finder på baggrund af ovenstående, at Danmark fortsat aktivt bør virke for, at der snarest muligt indgås en START-aftale mellem USA og Sovjetunionen.

2. Et totalt forbud mod kemiske våben

Det er flertallets opfattelse, at en international konvention om et totalt forbud mod kemiske våben vil være et betydningsfuldt nedrustningsskridt, fordi den vil indebære fjernelse af en hel klasse af våben, der rummer risikoen for uoverskuelig masseødelæggelse. En aftale bør omfatte forbud mod udvikling, produktion, erhvervelse, oplagring, overførelse og anvendelse af kemiske våben, og den bør indeholde en plan for destruktion af oplagrede kemiske våben og for nedlæggelse af produktionsfaciliteter.

Forhandlingerne om et totalt forbud mod kemiske våben har i de seneste år bevæget sig ind i en mere konstruktiv fase. Tidligere uenighed mellem Øst og Vest om verifikation af en aftale er på vej mod en løsning, idet Østlandene nu kan acceptere kontrol på stedet og kontrol ved formodning om overtrædelse uden ret til afvisning. Til gengæld har en mere aktiv – men nødvendig – deltagelse i forhandlingerne fra flere alliancefrie lande rejst nye problemer for indgåelse af en aftale. De fremhæver, at deres sikkerhedsbehov betyder, at de ikke kan give afkald på retten til at anvende kemiske våben. Den betydeligste uenighed går derfor nu mellem Nord og Syd.

Flertallet vil i det fortsatte arbejde drøfte, hvordan Danmark kan bidrage til at løse uenigheden, således at der kan indgås en global aftale om et totalt forbud mod kemiske våben.

Resultatet af den internationale konference om forbud mod kemiske våben, der fandt sted i Paris i januar måned, øger muligheden for en aftale. Konferencen bekræftede Genève-protokollen fra 1925 om forbud mod anvendelse af kemiske våben og styrkede den internationale politiske og moralske barriere mod brug af disse våben, og den bekræftede støtten til FN og